

Nødvendighed, denne Nødvendighed, der næsten synes indlysende ogsaa for Læg-mænd. Da imidlertid disse Bebrejdelser allerede ere komne ret stærkt til Orde i det andet høje Ting, og da den højtærede Minister selv har i alt Fald for en stor Del indrømmet den delvise Berettigelse deraf, skal jeg, hvis der ikke gives mig særlig Anledning, indskrænke mig til om dette Punkt at sige, at vi for vort Vedkommende maa tiltræde den Kritik, som allerede i den Henseende er fremsat.

Jørgen Berthelsen: Lovforslag af den Art som det her foreliggende, der kræve Udgifter af Statskassen, som desværre de fleste af dem, vi faa, ere ikke alle lige velkomne. Naar et Lovforslag som det foreliggende alligevel faar ogsaa min Gruppes Tilslutning, er det ikke med saa absolut stor Glæde, at jeg for mit Vedkommende gaar til en anbefaling deraf. Jeg vil gerne for mit personlige Vedkommende tilføje, at jeg ikke er saa ganske sikker paa, at Udtalelser, som nu faldt fra den højtærede Minister om den store Ulempe, det vil være, hvis vi ikke faa en saadan Tunnel, ere rigtige. Men det ligger muligvis i, at jeg ikke har tilstrækkelig Kendskab til Forholdene derude. At der skulde være en absolut Nødvendighed for en saadan Tunnel, kan jeg i alt Fald ikke forstaa. Jeg tror tillige, at hvis man vil rette nogen Bebrejdelse mod de Ingeniører, der have haft med Projekteringen af Anlægene at bestille, er det maaske ikke ganske retfærdigt. Jeg gaar navnlig ud fra, at de Embedsmænd fra Statsbanedriften, som have haft med Planerne at bestille, egentlig have større Ansvar, hvis noget er glemt, navnlig noget, der angaar Driften. Jeg tænker tilbage paa den Kommission, som nedsattes for at fremkomme med Forslag om Københavns Personbanegaards Ordning, og hvoraf jeg ogsaa havde den Ære at være Medlem. Deri havde vi saa dygtige Folk som f. Eks. nu afdøde Direktør Haarløv — en Mand, som vistnok fra alle Sider blev anerkendt som en udmærket dygtig Trafikmand —, den nuværende Trafikinspektør Skovsted foruden adskillige andre, men jeg tænker navnlig paa disse to, og jeg forstaaer ikke, at der ikke fra den Side er blevet gjort opmærksom paa Nødvendigheden af en saadan Tunnel. Vi have for øvrigt ogsaa for ikke længere Tid siden end 1907—08 haft et Forslag fremme om en Bevilling — ogsaa i Anledning af Københavns Personbanegaard — paa 1³/₄

Mill. Kr. til adskillige andre Foranstaltninger, som man var kommen i Tanker om være nødvendige. Heller ikke den Gang kan man have indset Nødvendigheden af en saadan Tunnel, for ellers var man vel allerede da kommen med Forslaget derom. Man er først senere kommen til Klarhed over dens Nødvendighed. — Nu har, som refereret af den højtærede Minister og af den sidste ærede Taler, Folketinget tiltraadt Forslaget. Det sidste har kritiseret det, og den Kritik kunne vi ogsaa komme med. Jeg synes, at man faar Indtryk af, at der er et mangelfuldt Samarbejde mellem Ministeriet og Generaldirektionen for Statsbanerne, muligt ogsaa med den Administrationsafdeling, som før hed Statsbaneanlægene, men fik Navneforandring og nu hedder Anlægene for nye Statsbaner. Ved Loven af 1903 blev det jo bestemt, at Statsbaneanlægene skulde gaa ind under Generaldirektionen, men de eksistere endnu i en vis Forstand, de have søgt Navneforandring og kaldes nu Anlæg for nye Statsbaner. Det er underligt, at man efter de ca. 10 Aars Forløb, i hvilke den Sag har staaet paa, og efter at vi for 2—3 Aar siden have haft Forslag fremme om en ny Bevilling vedrørende Banegaarden, som ogsaa blev given, paa ca. 1³/₄ Million, ikke tidligere har kunnet opdage den Trang, der var til Stede til den Tunnel. Jeg tror, som sagt, at der er en Mangel til Stede ved hele denne Organisation, og jeg vil gerne, idet jeg paa mit Partis Vegne anbefaler Forslaget, benytte Lejligheden til at sige, at naar der i den sidste Tid har været talt saa meget om, at der vil komme et Forslag fra Trafikministeriet om en Forhøjelse af Jernbanetaksterne, maa man hellere i saa Henseende søge en Omordning af Statsbanedriften. Vi trænge efter min Opfattelse fuldt saa meget her til en Ændring som til en Forandring af Statsbanernes Takster.

Spørgsmaalet om Nærtrafikken blev behandlet i Kommissionen angaaende Københavns Personbanegaard. Hvis Forholdene havde været den Gang som nu, vilde Forslaget og Kommissionsbetænkningen, som bleve vedtagne omtrent enstemmigt, neppe være komne til at se saadan ud, som de nu foreligge. Forholdene ere i den Henseende betydeligt forandrede, og jeg vil i hvert Fald slutte mig til Henstillingen til den højtærede Trafikminister om, at der ikke foretages noget, som kan binde Rigsdagens Stilling med Hensyn til en senere Ordning af Nærtrafikken.